

CHRISTELIJK VROUWENLEVEN

EIND-REDACTRICE:

MEVR. A. VAN HOOGSTRATEN-SCHOCH, LORENTZLAAN 59, ZEIST

UITGAVE: H. A. VAN BOTTENBURG N.V., PRINSENGRACHT 493, AMSTERDAM (C.)

POSTGIRO No. 177182

TELEFOON 43581

GEM. GIRO AMSTERDAM B 6789

VERHINDERT HEN NIET

Maar Jezus zeide: „Laat af van de kinderkens en verhindert hen niet tot mij te komen. Mattheüs 19: 14.

Onze kinderen! Zien wij ze in dezen tijd van overgang en historischen ommekeer niet aan met oogen vol zorg? Lijden zij niet mede in den druk der tijden, misschien bewuster dan wij vermoeden?

Zorg over hun voeding, zorg over hun opvoeding, zorg over de omgeving, waarin zij moeten verkeerden.

Dringen je oogen niet vol tranen als ge een zevenjarig ziek jongetje zoo in-lief hoort zeggen: „Moeder geeft u mij m'n boterham maar droog, 't vloodje is leeg", als je een vierjarig kleintje blij hoort jubelen: „Ik heb een broodkaart voor m'n verjaardag", zelfs als een ander kind, zoo hij meent ongemerkt, eens flink diep de lepel in de jampot zet? Beleven ze niet meer, die kinderen, dan wij vermoeden?

Opvoeding! Ongeregelde schooltijden, uren achtereen, lange morgens of middagen, waarin ze geen raad weten met hun huiswerk. Eén onderwijzer kreeg op een middag 17 kinderen achter elkaar aan de deur: „Meester ik begrijp die som, die les, dat thema niet". Dan zijn de besten, die voort willen, hoeveel leggen er 't bijltje bij neer?

De omgeving. Met welke leelijke woorden of deunen komen de kinderen van straat? Heusch niet alleen in de achterbuurten ook wel tusschen Mulo of H.B.S.-kinderen uit?

Waarschuwde pas Dr. de Bie, de wijze kinderrechtter de ouders niet over verwildering der jeugd en toenemende criminaliteit? Het zal er op de dorpen wel iets beter voorstaan, dan in de steden. Maar toch de waarschuwing spreekt boekdeelen. Als je alleen maar denkt aan de kinderen in de vlegeljaren over de 's avonds duistere straten. En wat doen wij zelf onze kinderen niet veel ellende aan door het klakkeloos uitzeggen onzer zorgen, terwijl de kleine potjes met groote ooren, rijp en groen in zich opnemen, als wij hen zelf verhinderen tot Jezus te komen?

In Jezus dagen hadden de kinderen ook veel

te verwerken. In elken tijd die ingrijpend historie maakt.

„Verhindert hen niet tot Mij te komen", zoo bestrafte Jezus Zijne discipelen. Hij nam die kleinen in Zijn armen en zegende hen. Zij behooren Jezus toe. Hij neemt de lammetjes onder Zijne hoede, zij staan onder Jezus bijzondere bescherming.

Kunnen wij onze kinderen verhinderen tot Jezus te komen? Is dat mogelijk als wij hen christelijke opvoeding, Gods Woord de hoogste plaats geven in huis en school?

Ja zeker, wij kunnen eene verhindering zijn voor onze kinderen, ook al brengen wij ze uiterlijk tot Hem.

Een kinderhart is zoo ontvankelijk. Zij voelen zoo scherp als moeder of vader onderdompelt in de zorg, zich uit de levensgemeenschap met Jezus terugtrekt, zich alleen voelt in het ploeteren en aardse beslommering.

Om uw kinderen wil, moeders en vaders, beheersch u zelf. Verhindert hen niet door ongelof, liefdeloosheid, vermoedheid-toonen of kregelig humeur.

Wordt zelf als de kinderen, argeloos, nederig leergierig blij. In zooveel kinderen is de blijheid eene overheerschende karaktertrek. Gelukkig met niets! Een kleurig papiertje, spelletje of poppetje, dankbaar voor een lief woord, een gebaar vol liefde.

Jezus Christus heeft uw kinderen veel dieper lief, dan gij hen ooit beminnen kunt. Hij reikt over het „verhinderen" van de ouders heen, om hen te zegenen. Toch blijft Jezus roepen: „Verhindert ze niet". Laat hen in Jezus armen, ruk ze door het inbrengen in uw zorgen niet weg uit de blijde sfeer van Jezus' liefde. Daar kunnen wij zelve niet anders dan wel bij varen. Waar Jezus komt, daar zegent Hij. Ons eigen zorgen en moeiten vallen in het niet als we op Jezus zien.

Zetten wij een omtuining van gebed om het opkomende geslacht, opdat de zonde en onheiligheid hen niet bereike.

JOH. BREEVOORT.